

Written by

Friday, 05 September 2008 12:34 - Last Updated Friday, 05 September 2008 12:48

□□□□□□□□இரத்தத்தில் ஒளியாதே!
எந்தக் கவிதை நாம் பாட?
கண்ணில் தெரியும் பக்களையா!
காலில் குத்தும் முட்களையா?
எந்த மரபை நாம் தடே?

மாமல் லபுரத்துச் சிற்பங்கள்
தரையில் நிழல் விழாதஞ்சகைக் கோவில் அற்புதங்கள்
சுள்கிரி இசைத் துணைகள் .... புடபைபுச் சிற்பங்கள்
இப்படி மெளியாய் கிடக்கும் சிலகைகுகும்
முன்கதை ஒன்று இருக்கிறது.
ஆனால் கெலியாய் நிலம் பெயர்ந்து
பெங்களிலும், கல்குவாரியிலும்
பிய்த்து எறியப்படும் உழைக்கும் மக்களின்
கல்லாய்ச்சி சமநேத வாழ்க்கையை
எழுப்புவதற்கான இலக்கியம் எங்கே?
குண்டு குண்டாய் இருக்கும்
கொழும்புபேரிய இலக்கியமெல்லாம்
சுரண்டுபவனின் நக அழுகலை அல்லவா
விண்டு வதை து விருந்து படகை கிறது
கண்டதுண்டா! நீங்கள் கண்டதுண்டா!
நக்சல்பாரிகளின் துண்டறிககைகள் அல்லவா
நமது உழைக்கும் மக்களின் குரலை
உயர்த்திப் பிடிக்கிறது
காவல்துறையின் முதல் தகவல் அறிக்கையில் அல்லவா
மறுக்கப்பட்ட நம் இலக்கியம் இருக்கிறது!

தருமபுரிக்கு
ஆரூயிர நீட்டிக்கும்
அரூம் சுவைநிலைலிக்கனியை
அதியமான அவ்வையாருக்கு கொடுத்துத்தா பெருமை?
மக்களின் அரசியல் வாழ்வு நீட்டிக்க
தம் ஆரூயிரயைகொடுத்து
எங்கள் அப்பு, பாலன் தந்த
நக்சல்பாரி பாதையைல்லவா பெருமை!

Written by

Friday, 05 September 2008 12:34 - Last Updated Friday, 05 September 2008 12:48

தருமபுரி கரும்புக்கு
சரூக்கர விழுக்காடா அதிகமாம்!
இரூக்காதா பின்னே,
கணுக்கணுவாய்
இனிய பாட்டாளி வர்க்கக் கனவுகளை
வரே இறக்கிய
நக்சல்பாரிகள் மண்ணில்
நட்ட பயிராயிற்றே!

அரசாங்கம் அழகாய் கதவிடுகிறது
ஈரமற்ற மண்...
சாரமற்ற கலிச்சோறு...
வலையைற்ற மக்கள்...
பின்தங்கிய மாவட்டமாதலால்...
பின்தங்கிய மனநிலையினால்
மக்கள் நக்சல்பாரிகள் ஆகிவிடுகிறார்கள்!

மடையர்கள்!
வலையை இல்லாதவனா புரட்சியாளன்
வெட்டி வலையை செய்பவன் போலீஸ்காரன்.
பின்தங்கிய மனநிலையா புரட்சி?
முன்னறிய உணர்ச்சி அல்லவா புரட்சி!
முன்னறிய அறிவு அல்லவா புரட்சி!
முன்னறிய உழைப்பு அல்லவா நக்சல்பாரி!

கதை முடிக்கப் பார்ப்போரே!
அது முடியாது
நாங்கள் பகத்சிங்கின் தொடர்ச்சி.

சில கழந்தைகளுக்கு
பொம்மைகள் போதும்

Written by

Friday, 05 September 2008 12:34 - Last Updated Friday, 05 September 2008 12:48

அழுகையை நிறுத்திக் கொள்ள
சில கழந் தகைகளுக்கோ
அம்மா வணேட்டும்!
கிலு கிலுப்பகைளோடும் அடங்கிவிடும்
சில கழந் தகைகள்.
சில கழந் தகைகளுக்கோ தாயின் கரல் வணேட்டும்!
வயிறு நிறைந்தால்
தபங்கிவிடும் சில பிள்ளைகள்.
சில பிள்ளைகளுக்கோ அது முடியாது
அடத்து கதவைவணட்டும்.
அவர்களுக்கூச் சொல்லுங்கள்
இந்தக் கதையை...
ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து ஏழாம் ஆண்டும்
செப்டம்பர் இருபத்தி எட்டாம் நாள்
ஒரு பஞ்சாப் தாயின் பிரசவ வலி
புதிய இந்தியாவையே ஈன்றெடுத்தது.
கருவறையை விடவும் இருண்டு கிடக்கும்
நாட்டின் நிலமையை
கர்ப்ப வெப்பத் திலையே கண்டுணர்ந்து,
தன் மனையில் வழிவது
தாயின் இரத்தம் மட்டுமல்ல
தாய்நாட்டின் இரத்தம் என்பதை
பார்த்து, பார்த்து
அடிமதை தனத்தின் பனிக்குடம் உடைத்து
தொப்புள் கொடியின் தாமதம் அறுத்து
பிறப்பின் கலகம்
அங்கே பகத்சிங் என்று பெயரெடுத்தது.
அடிமை இந்தியாவின் தாலாட்டில்
அடங்க மறுத்து, அழுத்து சிவந்து
அவன் கையும் காலும்
எல்லோர் முகத்திலும் எட்டி உதைத்தது.

வறும் வயிற்ப்பசிக்காக
வளர்ந்தவனாய் இருந்திருந்தால்
அம்மா... அப்பா என்று மட்டும்
அழைத்திருப்பான்.
வரக்கப்பசியோடும் வளர்ந்த பகத்சிங்
அ... ம... மா, அ... ப... பா... நாடும் என
விரிந்த பொருளில்
பசேத் தொடங்கினான்.

Written by

Friday, 05 September 2008 12:34 - Last Updated Friday, 05 September 2008 12:48

பன்னிரண்டாம் அகவையில்
பள்ளிக் கட்டத் திலிருந்து
யாரிடமும் சொல்லிக் கொள்ளாமல்
துள்ளியழைந்து
ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை நடந்த இடத்தை
பார்க்கப் போனான்.
அங்கே வள்ளையன் குதறிய
இந்தியப் பிணங்களை
தன்கண்களில் விதைத்தான்.
கருகிய இரத்தம் இதயத்தில் உறையை
தன்காலத்தை வறறுத்தான்.
சிவந்து கிடக்கூம் இந்தியக் கனவையும்
சிதறிக் கிடக்கூம் இந்தியப் புரட்சியையும்
ஓன்று சரேக்கூம் உறுதியுடன்
கையில் அள்ளிய களத்தின் மண்ணை
தன் (சட்டை) பயில்திணித்தான்!

மண்ணைத் தின்று வளர்ந்தவர்களே!
உங்களில் எத்தனை பரோகக்
இந்த மண்ணைப் பற்றிய அக்கறையை உண்டு?
ஊர் வறையும் வீட்டுப் பாடம் போதுமா?
பக்திசிங் போல நாட்டுப் பாடம் படித்தாலே
நல்ல புத்தி வந்து சரோம்.
இல்லையே
ஜாலியனாவது... பாக்காவது
அமெரிக்காவின்
கபலி என பாக்கியம் என்று
சட்டைப் பயில மட்டுமல்ல
சதகைக் குள்ளும் அந்நிய நரகலின்
ஆண்வம் ஊர்மும்.

பக்திசிங்கும் தான் படித்தார்!
"புரட்சி ஒன்றே என விருப்பப் பாடம்
நாட்டுப் பற்றே உயர்நிலகை கல்வி
கம்யூனிசமே உயிரியல் படிப்பு"
என்ற விடுதலைக் கல்வியின் வீரியத்தை
விளக்கிச் சொல்லுங்கள் பிள்ளைகளிடம்.
சுயநலம் என்ற தோல் வியாதி
உங்கள் பரம்பரகைகே தொற்றாது.
"இளமகைக் கறேறவலை வாய்ப்பு

Written by

Friday, 05 September 2008 12:34 - Last Updated Friday, 05 September 2008 12:48

இந் தியப் புரட்சியில் இருக்குது
அந் நியன் ஆதிக் கம் ஒழிப்பதிலையே
நம் அனாவைர் நலனும் பிறக்குது"
என்று பகத்சிங் சொன்ன கருத்துக்களோடும்
பழக விடங்கள் பிள்ளைகளை.
மூதலாளித்துவம் எனும் கெட்ட பழக்கம்
உங்கள் வாரிசுகளுக்கே வராது.
எனக்கு மட்டுமே வாழ்வனே என்று
இதயத்தை இழுத்து நடக்கும்
"வாதம்" அவர்களுக்கு வராது!
பேராடத் துண்டும் பகத்சிங் வாழ்வும்!
பொறாமடைபட வகைக்கும் அவன் சாவும்!
கரகைகப்பட்ட பகத்சிங் சாம்பலால்
உணர்ச்சிபற்ற சடலஜை நதி இன்றோ...
சகலரையும் சந்தகேத்துடனே பார்க்கிறது.
எதுவுமே செய்ய முன் வராத
இவர்களை நம்பிய சத்தோம்
அச்சத்தில் தியாகிகள் கனவம் உறகிறது!
இவர்களை நம்பிய இருக்கிறோம்
பீதியில் இயற்கை நடுங்கித் தவிக்கிறது!

சும்மா பகத்சிங் பற்றி பசோதே!
அவன் பசேவிரும் பியதபை பசே
சும்மா தியாகிகள் இரத்தத்தில் ஒளியாதே!
அவர்கள் தரிவ சயெ த பாதகைக்
வலே சயெ வளையே வா!
அழகை கிறது புரட்சி நதி!

(29.9.2006 அன்று தரூம்புரி பண்ணைக்கரத்தில் நடபெற்ற பகத்சிங் 100ஆம் ஆண்டு
பிறந்த நாள் விழாவில் - கவியரங்கத்தில் வாசிக்கப்பட்ட கவிதை)

துரை சண்முகம்